

Johannesevangelium 13,1-30

13,1 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα

εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς

ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα

ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα,

ἀγαπήσας τοὺς ἴδιους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ,

εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτούς.

13,2 καὶ δείπνου γινομένου,

τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν

ἵνα παραδοῖ αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτου,

13,3 εἰδὼς

ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας

καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν

καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει,

13,4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου

καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια,

καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν.

13,5 εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα

καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ

ῷ ἦν διεζωσμένος.

13,6 ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον.

λέγει αὐτῷ·

κύριε,

σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

13,7 ὀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ·

ὅτι ποιῶ σὺ

οὐκ οἶδας ἄρτι,

γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

13,8 λέγει αὐτῷ Πέτρος·

οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα.

ὁπεκρίθη Ἰησοῦς αὐτῷ·

ἐὰν μὴ νίψω σε,

οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

13,9 λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος·

κύριε,

μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν.

13,10 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

ὅτι λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν εἰ μὴ τοὺς πόδας νίψασθαι,

ἀλλ᾽ ἔστιν καθαρὸς ὅλος·

καὶ ὑμεῖς καθαροί ἔστε,

ἀλλ᾽ οὐχὶ πάντες.

13,11 ἴδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν·

διὰ τοῦτο εἶπεν

ὅτι οὐχὶ πάντες καθαροί ἔστε.

13,12 Ὅτε οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν

[καὶ] ἔλαβεν τὰ ἴματα αὐτοῦ

καὶ ἀνέπεσεν πάλιν,

εἶπεν αὐτοῖς·

γινώσκετε

τί πεποίηκα ύμῖν;

13,13 ύμεῖς φωνεῖτέ με·

ο διδάσκαλος καὶ ο κύριος,

καὶ καλῶς λέγετε·

εἰμὶ γάρ.

13,14 εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ύμῶν τοὺς πόδας ο κύριος καὶ ο διδάσκαλος,

καὶ ύμεῖς ὄφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας·

13,15 ύπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ύμῖν

ἴνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ύμῖν

καὶ ύμεῖς ποιῆτε.

13,16 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ύμῖν,

οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ

οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

13,17 εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἔστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

13,18 οὐ περὶ πάντων ύμῶν λέγω·

ἐγὼ οἶδα τίνας ἔξελεξάμην·

ἀλλ᾽ ίνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ,

‘Ο τρώγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ’ ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.

13,19 ὀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι,

ἴνα πιστεύσητε ὅταν γένηται

ὅτι ἐγώ εἰμι.

13,20 ὀμὴν ὀμὴν λέγω ὑμῖν,

ὅ λαμβάνων ἂν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει,

ὅ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

13,21 Ταῦτα εἰπὼν [ό] Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι

καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν·

ὁμὴν ὀμὴν λέγω ὑμῖν

ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

13,22 ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

13,23 ἦν ἀνακείμενος εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ,

δὸν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς·

13,24 νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι

τίς ἀν εἴη

περὶ οὗ λέγει.

13,25 ἀναπεσὼν οὖν ἐκεῖνος οὗτος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ λέγει αὐτῷ·

κύριε,

τίς ἐστιν;

13,26 ὀποκρίνεται [ό] Ἰησοῦς·

ἐκεῖνός ἐστιν

ὦ ἐγώ βάψω τὸ ψωμίον

καὶ δώσω αὐτῷ.

βάψας οὖν τὸ ψωμίον [λαμβάνει
καὶ] δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτου.

13,27 καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς.

λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

ὅ ποιεῖς

ποίησον τάχιον.

13,28 τοῦτο [δὲ] οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων

πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ·

13,29 τινὲς γὰρ ἐδόκουν,

ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας,

ὅτι λέγει αὐτῷ [ό] Ἰησοῦς·

ἀγόρασον

ῶν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν,

ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ.

13,30 λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος ἐξῆλθεν εὺθύς·

ἥν δὲ νύξ.